

НА СВЕЩЕНИЯ ИЗВОРЪ.

(Коледна приказка)

Чуденъ сънъ сънувала тая
нощъ девойката Мора.

Тя седѣла въ градината на
тѣхната кжща, на края на
Витлеемъ, между лехитѣ отъ
пѣстри цвѣтя и везѣла сви-
лень ржжавъ на нова риза.
Ясенъ день билъ надъ града.
Слънце грѣло ярко. Птички
пѣли сладкогласно и пре-
хврѣквали отъ дърво на дър-
во. Пчели брѣмчали звучно,
пеперуди летѣли отъ цвѣтъ
на цвѣтъ. Изведнажъ се за-

далъ голѣмъ тъменъ облакъ. Той идѣлъ право срещу
нея. Отъ облака израстнала златна кула, нова, дивна,
прекрасна. Високата порта на кулата се отворила и презъ
нея се показалъ ангелъ въ бѣло и свѣтло облѣкло. Той
държалъ три стрѣка цвѣтя. Първиятъ билъ аленъ каран-
филъ, вториятъ — бѣла ружа, а третиятъ — зеленъ здра-
вецъ. Ангелътъ ѝ подалъ каранфила въ дѣсната ржка,
ружата затѣкналъ надъ челото ѝ, а здравеца самъ той
задържалъ.

Кагато на утрото Мора се събудила, много се за-
мислила. Облѣкла се бързо, взела стомнитѣ и отишла
на извора, извънъ града.

Било още рано. Зората току-що зазорявала. На из-
вора девойката заварила една невѣста съ малко детенце
въ пригрѣдки и съ вехто овчарско ведро въ ржка.

Невѣстата и детето били съ кротки, голѣми и ху-
бави очи. Около главитѣ имъ въ кръгъ грѣло сияние
като слънце. Майката била облѣчена въ небесносиня
дреха ѝ съ бѣла забрадка, а детето — въ нови, бѣли
пелени.

Девойката Мора се зачудила на тѣхната хубость и
се спрѣла като въ упоение предъ тѣхъ.

Невѣстата омила лицето на детето отъ извора и
поискала да си налѣе вода, но не можала.